

- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet richtlijn 2008/48 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten dan aldus worden uitgelegd dat de kredietgever en de kredietbemiddelaar steeds verplicht zijn de wenselijkheid van een eventuele kredietverlening te beoordelen in de plaats van de consument?

(¹) Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB 2008, L 133, blz. 66).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 1 februari 2018 — Vitali SpA / Autostrade per l'Italia SpA

(Zaak C-63/18)

(2018/C 166/24)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vitali SpA

Verwerende partij: Autostrade per l'Italia SpA

Prejudiciële vraag

Staan de beginselen van vrije vestiging en van vrije dienstverrichting zoals bedoeld in de artikelen 49 en 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), artikel 71 van richtlijn 2014/24 van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari [2014] (¹) — dat niet voorziet in kwantitatieve beperkingen voor onderaanneming — en het Unierechtelijke evenredigheidsbeginsel in de weg aan de toepassing van een nationale regeling inzake overheidsopdrachten zoals de Italiaanse regeling van artikel 105, lid 2, derde volzin, van wetsbesluit nr. 50 van 18 april 2016, waarin bepaald is dat taken die in onderaanneming worden gegeven samen ten hoogste 30 % van de totale waarde van de opdracht voor werken, diensten of leveringen mogen uitmaken?

(¹) Richtlijn 2014/24/EU betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 12 februari 2018 — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Zaak C-101/18)

(2018/C 166/25)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Idi Srl

Verwerende partij: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Prejudiciële vragen

- 1) Is het verenigbaar met artikel 45, lid 2, onder a) en b), van richtlijn 2004/18/EG van 31 maart 2004 ⁽¹⁾ dat het loutere verzoek van de schuldenaar aan de bevoegde rechter om toelating tot het sluiten van een preventief akkoord als „aanhangige procedure” wordt aangemerkt?
- 2) Is het verenigbaar met voornoemde bepaling dat de bekentenis van de schuldenaar dat hij in staat van insolventie verkeert en een verzoek om toelating tot het sluiten van een preventief akkoord ‚onder voorbehoud’ (waarvan de kenmerken hierboven zijn beschreven) wil indienen, wordt aangemerkt als grond voor uitsluiting van de openbare aanbestedingsprocedure, waarmee het begrip „aanhangige procedure” als bedoeld in genoemde communautaire (artikel 45 van de richtlijn) en nationale (artikel 38 wetsbesluit nr. 163/2006) regeling ruim wordt uitgelegd?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal administratif de Montreuil
(Frankrijk) op 20 februari 2018 — Sea Chefs Cruise Services GmbH / Ministre de l'Action et des
Comptes publics**

(Zaak C-133/18)

(2018/C 166/26)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal administratif de Montreuil

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Verwerende partij: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciële vraag

Moet artikel 20, lid 2, van richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het een vervalregel creëert die inhoudt dat een belastingplichtige van een lidstaat die in een lidstaat waar hij niet is gevestigd om teruggaaf van belasting over de toegevoegde waarde verzoekt, zijn teruggaafverzoek niet voor de belastingrechter kan regulariseren indien hij zich niet heeft gehouden aan de termijn die geldt voor de beantwoording van een door de belastingdienst overeenkomstig artikel 20, lid 1, van die richtlijn geformuleerd verzoek om gegevens, of moet daarentegen dit artikel aldus worden uitgelegd dat die belastingplichtige in het kader van het recht op beroep als voorzien in artikel 23 van de richtlijn en in het licht van de beginselen van neutraliteit en evenredigheid van de belasting over de toegevoegde waarde, zijn verzoek voor de belastingrechter kan regulariseren?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn (PB L 44, blz. 23).